31999R1601

1999 7 22 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS L 189/26

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1601/1999
1999 m. liepos 12 d.
dėl importuojamos nerūdijančio plieno vielos, kurios skersmuo mažesnis nei 1 mm ir kurios kilmės šalis yra Indija, apmokestinimo galutiniu kompensaciniu muitu ir nustatyto laikinojo muito galutinio surinkimo bei nerūdijančio plieno vielos, kurios skersmuo mažesnis nei 1 mm ir kurios kilmės šalis yra Korėjos Respublika, importo tyrimo nutraukimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1997 m. spalio 6 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2026/97 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių ([1]), ypač į jo 14 ir 15 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, pateiktą po konsultacijų su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

A. LAIKINOSIOS PRIEMONĖS

(1) Komisija, vadovaudamasi Reglamentu (EB) Nr. 619/1999 ([2]) (toliau – Laikinasis reglamentas), įvedė laikinuosius kompensacinius muitus importuojamai Indijos ir Korėjos Respublikos (toliau – Korėja) kilmės nerūdijančio plieno vielai, kurios skersmuo mažesnis nei 1 mm (toliau 1– plona NPV arba aptariamas produktas), klasifikuojamai KN kodu ex 7223 00 19,

B. TOLESNĖ PROCEDŪRA

(2) Paskelbus esminius faktus ir aplinkybes, kurių pagrindu buvo nuspręsta įvesti laikinąsias priemones importuojamai Indijos ir Korėjos kilmės plonai NPV (toliau – paskelbimas), keletas suinteresuotų asmenų pateikė pastabas raštu. Asmenims, pageidavusiems juos išklausyti, buvo suteikta galimybė savo nuomonę išdėstyti žodžiu.

(3) Komisija ir toliau ieškojo bei tikrino visą informaciją, kurią laikė būtina savo galutinėms išvadoms.

(4) Visiems asmenims buvo pranešti esminiai faktai ir aplinkybės, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti: i) įvesti galutinius kompensacinius muitus importui iš Indijos ir galutinai surinkti sumas, sukauptas laikinaisiais šio importo muitais, ir ii) nutraukti tyrimą dėl importo iš Korėjos ir netaikyti priemonių. Jiems taip pat buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jie po šio paskelbimo galėjo pareikšti pastabas.

(5) Buvo atsižvelgta į asmenų žodžiu ir raštu pateiktus argumentus ir, tam tikrais atvejais, buvo atitinkamai patikslintos laikinosios išvados.

C. APTARIAMAS PRODUKTAS IR Į JĮ PANAŠŪS PRODUKTAI

(6) Aptariamas produktas yra plona NPV, kurios sudėtyje esantis nikelis sudaro ne mažiau kaip 2,5 % bendro svorio, išskyrus tą, kurios sudėtyje nikelio yra ne mažiau kaip 28 % bendro svorio, bet ne daugiau kaip 31 % bei chromo ne mažiau kaip 20 %, bet ne daugiau kaip 22 % nuo bendro svorio.

(7) Laikinajame tyrimo etape buvo nustatyta fizinių charakteristikų ir taikymo skirtumų tarp šiame tyrime nagrinėjamos NPV, t. y. tarp 1 mm ir didesnio skersmens (stora viela), ir mažiau kaip 1 mm skersmens NPV (plona viela). Dėl šių priežasčių taip pat paaiškėjo, kad, pritaikymo prasme, nesama jokios arba tik labai ribota galimybė tarpusavyje keisti storą ir ploną vielas. Vis dėlto Laikinajame reglamente taip pat buvo nurodyta, kad klausimas, ar tarp šių dviejų produktų galima nubrėžti aiškią skiriamąją liniją, bus toliau svarstomas iki galutinio etapo.

(8) Remiantis tolesne informacija, surinkta iš suinteresuotų asmenų, daroma išvada, kad stora viela ir plona viela yra du skirtingi produktai, kadangi jiems būdingos skirtingos fizinės savybės ir skirtingi panaudojimo būdai. Pirma, kalbant apie fizines savybes, skiriasi storos ir plonos NPV tamprumas, granulinė struktūra bei danga. Antra, kalbant apie įvairias šių dviejų produktų taikymo sritis, buvo nustatyta, kad stora viela naudojama didesnio atsparumo inžineriniams prietaisams, pvz., sąvaržoms, sienų armatūros produktams, suvirinimo vielai ir t. t. Plona viela, priešingai, dažniausia naudojama tiksliosios mechanikos prietaisams, pvz., ekranams ir filtrams (vielos audinio) su mažomis angomis, ypač mažoms arba smulkioms dalelėms filtruoti (pavyzdžiui, dulkių filtrams ir cheminiams filtrams), medicinos, chirurgijos prietaisams ir t. t.

(9) Remiantis tuo kas išvardyta pirmiau, daroma išvada, kad plona viela ir stora viela yra du skirtingi produktai, turintys skirtingas savybes bei paskirtį, ir kad NPV vartotojai jų negali pakeisti vieną kitu.

(10) Kadangi nė viena iš suinteresuotų šalių kitų pastabų dėl Komisijos laikinųjų išvadų apie aptariamą produktą ir panašius produktus nepateikė, patvirtinami faktai ir išvados, nurodytos Laikinojo reglamento 8–12 konstatuojamosiose dalyse.

([1]) OL L 288, 1997 10 21, p. 1.
([2]) OL L 79, 1999 3 24, p. 60.

D. **SUBSIDIJOS**

I. INDIJA

1. **Leidimo-paso schema (LPS) ir muito tarifo sumažinimo leidimo schema (MTSLS)**

(11) Indijos Vyriausybė (IV) ir devyni eksportuojantys gamintojai pareiškė, kad Komisija šias schemas, kurios yra apibūdintos Laikinojo reglamento 14–25 ir 26–35 konstatuojamosiose dalyse, neteisingai įvertino subsidijos ir kompensacinės nuolaidos dydžių atžvilgiu. Visų pirma jie tvirtino, kad Komisija klaidingai įvertino išmokas pagal svarstomas schemas, kadangi, vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 2026/97 (toliau – Pagrindinis reglamentas) 2 straipsniu, tik muitų perviršio drobekas gali būti laikomas subsidija.

(12) Komisija, siekdama nustatyti, ar LPS ir MTSLS yra kompensuotinos subsidijos, ir teigiamo atsakymo atveju nuolaidos dydžiui apskaičiuoti, taikė toliau pateiktą metodą. Vadovaudamasi Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunkčiu, Komisija padarė išvadą, kad šios schemos numato IV finansinį indėlį, kadangi nėra surenkamos valstybės pajamos (t. y. importo muitai), kurios kitu atveju būtų gaunamos. Finansinė nauda tenka ir gavėjui, kadangi eksportuojantys gamintojai neturėjo mokėti įprastų importo muitų.

(13) Tačiau Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje numatyta šios bendros taisyklės išimtis, taikoma, *inter alia,* drobeko ir pakaitinio drobeko schemoms, kurios atitinka griežtas taisykles, išdėstytas Pagrindinio reglamento I priedo i punkte, II priede (drobeko apibrėžimas ir taisyklės) ir III priede (pakaitinio drobeko apibrėžimas ir taisyklės).

(14) Komisijos analizė parodė, kad nei LPS, nei MTSLS nėra drobeko ar pakaitinio drobeko schemos. Šiose schemose nėra nustatytas įpareigojimas importuoti tik tas prekes, kurios sunaudojamos eksportuojamų prekių gamybai (Pagrindinio reglamento II priedas). Be to, neįdiegta jokia kontrolės sistema, kuri leistų patikrinti, ar importuotos prekės iš tikrųjų sunaudojamos gamybos procese. Tai nėra ir pakaitinio drobeko schema, kadangi importuotos prekės neprivalo būti tokių pačių kiekių ir savybių kaip ir vietoje įsigytos, kurios buvo panaudotos eksportuojamai produkcijai gaminti (Pagrindinio reglamento III priedas). Galiausiai, eksportuojantys gamintojai gali pasinaudoti LPS ir MTSLS nepriklausomai nuo to, ar jie iš viso importuoja kokias nors žaliavas ar komplektuojančias dalis. Kad gautų išmoką, eksportuotojui pakanka tiesiog eksportuoti prekes neįrodinėjant, kad kuris nors gamybos sąnaudas sudarantis elementas iš tiesų buvo importuotas. Todėl eksportuojantys gamintojai, kurie visus gamybos sąnaudas sudarančius elementus įsigyja vietoje ir jų neimportuoja, vis tiek turi teisę į nuolaidas pagal LPS ir MTSLS. Kaip matyti, LPS ir MTSLS neatitinka nė vienos I–III priedų nuostatos. Kadangi ši Pagrindinio reglamento 2 straipsnyje pateikto subsidijos apibrėžimo išimtis todėl netaikoma, kompensuotina nuolaida yra atleidimas nuo visų importo muitų, kurie paprastai taikomi visoms importuojamoms prekėms.

(15) Remiantis tuo kas išdėstyta pirmiau, akivaizdu, kad muito perviršio grąžinimas yra pagrindas apskaičiuoti finansinės naudos sumą tik *bona fide* drobeko ir pakaitinio drobeko schemų atveju. Kadangi nustatyta, kad LPS ir MTSLS nepriskirtinos nė vienai iš šių kategorijų, nauda yra lygi visai grąžinamų importo muitų sumai, o ne kokio nors numanomo muito mokesčio perviršio grąžinimo sumai.

(16) IV ir devyni eksportuojantys gamintojai teigė, kad šių schemų traktavimas neatitinka lygiagrečiai atlikto antidempingo tyrimo laikinųjų išvadų, kadangi antidempingo tyrime Komisija suteikė nuolaidą dėl importo muitų, nesumokėtų pagal LPS ir MTSLS schemas už importuotas sąnaudas, kurios buvo faktiškai sunaudotos eksportuotų produktų gamybai.

(17) Tačiau vadovaujantis Pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktu, Reglamentu (EB) Nr. 384/96 [1], leidžiama teikti nuolaidas tik tada, kai įrodoma, kad medžiagos, už kurias buvo sumokėti importo muitai, buvo fiziškai įtrauktos į aptariamą produktą, parduotą vietinėje rinkoje, ir kad importo muitai nebuvo renkami arba grąžinami už į Bendriją eksportuotą produktą. Nors tokia nuolaida sumažins dempingo skirtumą, ji nėra svarbi atliekant antisubsidijavimo tyrimą, kadangi remiantis Pagrindinio reglamento nuostatomis jau buvo nustatyta, kad LPS ir MTSLS yra kompensuotinos dėl pirmiau nurodytų priežasčių. Kaip pirmiau paaiškinta, kai nustatoma, kad egzistuoja kompensuotina subsidija, nuolaida gavėjui yra visa eksportuojančio gamintojo už visus importo sandorius nesumokėtų importo muitų suma. Šiuo atveju Komisija neprivalo rekonstruoti LPS ir MTSLS tam, kad nustatytų, kurie produktai yra fiziškai įtraukti, o kurie ne. Be to, reikėtų pastebėti, kad schemos kompensuotinumo analizė ir nuolaidos dėl fiziškai įtrauktų sąnaudų vertinimas yra visiškai skirtingi dalykai pagal jų tikslą, apskaičiavimo metodiką ir teisinį pagrindą. Antidempingo tyrimuose svarstoma nuolaida yra tiriama tam, kad būtų galima patikslinti normaliąsias vertes. Antisubsidijavimo tyrime vertinant subsidijos kompensuotinumą siekiama nustatyti, kokia pagal ją yra eksportuotojo gautina nauda. Be to, antidempingo ir antisubsidijavimo tyrimuose

[1] OL L 56, 1996 3 6, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 905/98 (OL L 128, 1998 4 30, p. 18).

taikomos skirtingos skaičiavimo metodikos. Antidempingo bylose nuolaida taikoma tik aptariamų produktų eksportui į Bendriją, o antisubsidijavimo tyrime finansinės naudos dydžiai vertinami atsižvelgiant į visų produktų eksporto apimčių į visas šalis sumą, kaip numatyta Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalyje ir „Gairėse dėl subsidijos sumos apskaičiavimo atliekant kompensacinių muitų tyrimus“ (toliau – apskaičiavimo gairės) ([1]).

(18) IV ir devyni eksportuojantys gamintojai toliau teigė, kad Komisija turėjo išnagrinėti, ar iš tikrųjų būta importo mokesčių už gamybos procese patirtas sąnaudas grąžinimo perviršio.

(19) Kaip jau buvo paaiškinta 12–15 konstatuojamosiose dalyse, II ir III prieduose pateiktos taisyklės, kaip nustatyti, ar schema laikytina muitų drobeko arba pakaitinio drobeko schema. Importo muitų grąžinimo perviršis yra pagrindas apskaičiuoti naudos sumą tik drobeko ir pakaitinio drobeko schemų atvejais. Šis argumentas nepriimtinas, kadangi grąžinimo perviršio klausimas iškyla tik vertinant tinkamai sudarytas drobeko arba pakaitinio drobeko schemas, tuo tarpu buvo nustatyta, kad LPS ir MTSLS nėra nei drobeko, nei pakaitinio drobeko schemos, kaip apibrėžta Pagrindinio reglamento I priedo i punkte bei II ir III prieduose.

(20) IV ir devyni eksportuojantys gamintojai teigė, kad Komisija neišnagrinėjo, ar IV taiko sistemą arba tvarką, leidžiančią patvirtinti, kurios sąnaudos įtraukiamos į eksportuojamų produktų gamybos procesą ir kokiais kiekiais. IV teigia, kad standartinės sąnaudų ir produkcijos normos yra pakankama patikrinimo sistema.

(21) Šis argumentas susijęs su klausimu, ar LPS ir MTSLS galima laikyti drobeko arba pakaitinio drobeko schemomis. Kadangi buvo nustatyta, kad LPS ir MTSLS nėra drobeko arba pakaitinio drobeko schemos, kaip apibrėžta Pagrindinio reglamento II ir III prieduose, nebūtina atlikti jokio papildomo tyrimo. Net jeigu LPS ir MTSLS atitiktų II ir III priedų kriterijus, turėtų būti daroma išvada, kad nesama pagrįstos patikrinimo sistemos. Sąnaudų ir produkcijos normos – tai sąrašas galimų produktų, kuriuos galima sunaudoti gamybos procese, nurodant jų kiekius. Tačiau sąnaudų ir produkcijos normos nėra patikrinimo sistema pagal Pagrindinio reglamento II priedo 5 dalies traktuotę. Šios normos nenustato, kaip tikrinti faktiškai gamybos procese patiriamas sąnaudas, ir nenurodo patikrinimo sistemos, nustatančios, ar šios sąnaudos iš tikrųjų buvo importuotos.

(22) IV ir devyni eksportuojantys gamintojai teigė, kad Komisija suklydo kompensuodama kredito sumos vertę MTSLS licencijoje vietoje grynosios vertės parduodant licenciją. Viena bendrovė pareiškė, kad pardavimo mokestis, kuris buvo sumokėtas pardavus licenciją, turėtų būti išskaičiuotas iš bendros subsidijos sumos.

(23) Pagal dabartines MTSLS nuostatas, licencijas gavusi bendrovė gali rinktis vieną iš dviejų galimybių: importuoti bet kurį produktą (išskyrus į neigiamąjį sąrašą įtrauktus produktus) naudojant kreditus taikomiems importo muitams padengti arba licenciją perleisti trečiajam asmeniui. Kaip numatyta Laikinojo reglamento 34 konstatuojamojoje dalyje, Komisija mano, kad „licencijos pardavimas už kainą, kuri yra mažesnė už nominalią vertę, yra grynai komercinis sprendimas, kuris nekeičia pagal schemą gaunamos naudos“. Be to, Pagrindinio reglamento 7 straipsnyje išvardijami elementai, kuriuos galima išskaičiuoti iš subsidijos sumos. Iš subsidijos sumos galima išskaičiuoti paraiškos mokesčius ir kitas būtinas išlaidas, patirtas siekiant patenkinti subsidijos suteikimo sąlygas arba gauti subsidiją. Mažesnės už faktiškai gautą finansinę naudą sumos perleidimas ir pardavimo mokestis negali būti laikomi pagrįstais išskaičiuotinais atskaitymais, kaip apibrėžta Pagrindinio reglamento 7 straipsnyje, kadangi šie elementai nėra būtinos išlaidos, patirtos siekiant patenkinti subsidijos suteikimo sąlygas arba gauti subsidiją.

(24) IV ir devyni eksportuojantys gamintojai teigė, kad Komisija du kartus kompensavo dalį išmokų pagal šias schemas dėl to, kad šis nagrinėjimas sutapo su tyrimu dėl poliruotų nerūdijančio plieno strypų.

([1]) OL C 394, 1998 12 17, p. 6.

(25) Komisija taikė tą pačią metodiką, kurią naudojo antibiotikų ([1]) ir nerūdijančio plieno strypų ([2]) bylose. Vadovaujantis Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalimi, kompensuotinos subsidijos suma buvo nustatyta visos subsidijos vertę paskirstant viso eksporto lygiui. Kadangi eksporto subsidijos buvo susietos ne su aptariamo produkto eksportu, o su bendrovių visu eksportu, Komisija nusprendė, kad tinkama taikyti šią metodiką. Taikant šią metodiką nebuvo dukart skaičiuojamos tos pačios nuolaidos, kurios jau buvo kompensuojamos pagal nerūdijančio plieno strypų tyrimą, kadangi subsidijos buvo paskirstytos visam eksportui.

(26) Viena bendrovė, *Raajratna Metal Industries Ltd*, ginčijo Komisijos metodiką, taikytą apskaičiuoti išmokai pagal LPS ir MTSLS. Ji teigė, kad reikėtų atsižvelgti tik į kreditus, gautus už aptariamą produktą tyrimo laikotarpiu. Bendrovė tvirtino, kad, siekiant apskaičiuoti naudą, ši suma turėtų būti paskirstyta atitinkamai aptariamo produkto eksporto apyvartai.

(27) Komisija mano, kad, jei ji sutiktų su šiuo argumentu, tuomet ji turėtų taikyti kompensavimo priemones potencialioms, o ne faktinėms išmokoms, susikaupusioms tyrimo laikotarpiu. Kadangi negalima teigti, kad bendrovė gavo subsidiją, kol ji nepasinaudojo kreditu, Komisija nusprendė, kad geriausiai tikrąją gautą naudą bendrovei atspindi visas panaudotas debetas. Todėl šis argumentas atmetamas.

2. **Gamybos priemonių eksporto skatinimo schema (GPESS)**

(28) Trys bendrovės pateikė argumentą dėl Gamybos priemonių eksporto skatinimo schemos (GPESS), kuri apibūdinta Laikinojo reglamento 36–39 konstatuojamosiose dalyse. Tai susiję su nuolaidos paskirstymu įprastam ilgalaikio turto nusidėvėjimo laikotarpiui.

(29) Buvo teigiama, kad būta neatitikimo tarp paskelbimo rašte ir Laikinajame reglamente nurodytų nusidėvėjimo laikotarpių. Komisija nustatė visų aptariamą produktą eksportuojančių gamintojų taikomų nusidėvėjimo laikotarpių vidurkį ir apskaičiavo, kad vidutinis nusidėvėjimo laikotarpis buvo 12 metų. Šis laikotarpis buvo naudojamas laikinojoje išvadoje ir bus patvirtintas galutiniame etape. Vadovaujantis Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalimi, subsidijos suma pagal GPESS buvo paskirstyta 12 metų laikotarpiui.

(30) Viena bendrovė teigė, kad jos gamybos priemonės nuvertėdavo per 21 metų laikotarpį ir kad vietoj 12 metų vidurkio turėjo būti taikomas šis nusidėvėjimo laikotarpis.

(31) Kaip jau buvo paaiškinta pirmiau, Komisijos tarnybos, rengdamos laikinąsias išvadas, nustatė įprastą pagrindinių prekių nusidėvėjimo laikotarpį, t. y. 12 metų, nerūdijančio plieno vielos pramonėje pagal vidutinį laikotarpį, taikomą bendradarbiaujančių Indijos eksportuojančių gamintojų. Tai atitinka Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalies reikalavimus, kur nurodyta, kad, jei subsidiją galima susieti su ilgalaikio turto įsigijimu, kompensuotinos subsidijos suma apskaičiuojama paskirstant subsidiją per laikotarpį, kuris atspindi įprastą tokio turto nusidėvėjimą nagrinėjamoje pramonėje, reikalavimus. Atsižvelgiant į šią nuostatą, netikslinga naudoti konkrečios bendrovės taikomą nusidėvėjimo laikotarpį. Todėl šis reikalavimas atmetamas.

3. **Atleidimo nuo pajamų mokesčio schema**

(32) Viena bendrovė, *Drawmet Wires Ltd*, iki Komisijos nustatyto galutinio termino nepateikė savo pajamų mokesčio deklaracijos kopijos, todėl ji buvo laikoma nebendradarbiaujančia nagrinėjant atleidimą nuo pajamų mokesčio. Po paskelbimo ši bendrovė pateikė savo pajamų mokesčio deklaracijos kopiją, kuri parodė, kad pagal šią schemą ji negavo nuolaidos. Todėl bendrovės *Drawmet Wires Ltd* subsidijos skirtumas patikslinamas iki 8,5 %.

4. **Kompensuotinų subsidijų suma**

(33) Atsižvelgiant į galutines išvadas, susijusias su įvairiomis pirmiau paaiškintomis schemomis, kompensuotinų subsidijų suma kiekvienam iš tirtų eksportuojančių gamintojų yra tokia:

([1]) OL L 273, 1998 10 9, p. 4.
([2]) OL L 202, 1998 7 18, p. 44.

	LPS	MTSLS	GPESS	Pajamų mokestis	Viso
Drawmet Wires	1,4 %	7,1 %	0,0 %	0,0 %	8,5 %
Indore Wire	7,7 %	10,7 %	0,9 %	0,0 %	19,3 %
Isinox Steel	4,3 %	5,8 %	0,0 %	0,0 %	0,1 %
Kei Industries	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Macro Bars	9,6 %	12,6 %	0,0 %	3,2 %	25,4 %
Mukand Ltd	7,5 %	5,7 %	0,0 %	0,0 %	13,2 %
Raajratna	23,3 %	13,7 %	0,0 %	5,9 %	42,9 %
Venus Wire	19,8 %	14,3 %	0,0 %	1,3 %	35,4 %

(34) Subsidijų suma, galutinai nustatyta Indijos bendrovėms, išskyrus bendradarbiaujančias šiame tyrime, išreikšta kaip grynos, laisvos Bendrijos muitų teritorijoje kainos dalis procentais, yra 44,4 %, t. y. pagal kiekvieną schemą didžiausio bet kuriam bendradarbiaujančiam eksportuotojui suteikto dydžio suma.

II. KORĖJA

1. **Paskolų programos**

a) *Etaloninės palūkanų normos apskaičiavimas*

(35) Korėjos Vyriausybė (KV) pareiškė, kad, apskaičiuojant subsidijų sumą paskolų atveju, vietoj gavėjo naudos metodo turėjo būti taikomas Vyriausybės išlaidų metodas ir citavo Susitarimo dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių (SKIP) 19 straipsnio 4 dalį, 6 straipsnio 1 dalies a punktą ir I priedo k bei l punktus.

(36) Nuspręsta, kad KV cituojamos nuostatos netaikytinos tiriamoms paskolų programoms. SKIP 19 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad negali būti įvedamas joks kompensacinis muitas, viršijantis egzistuojančios subsidijos sumą, kuri apskaičiuojama atsižvelgiant į suteiktą naudą. Šios nuostatos buvo laikomasi, vadovaujantis aiškiomis taisyklėmis dėl subsidijų paskolų atveju apskaičiavimo, t. y. Pagrindinio reglamento 5 straipsniu ir 6 straipsnio b punktu, į kurį įtrauktas SKIP 14 straipsnio b punktas. Šiose taisyklėse aiškiai nustatyta, kad subsidija turėtų būti apskaičiuojama kaip nauda, kuri yra paskolą gaunančios įmonės mokamos sumos ir sumos, kurią įmonė būtų sumokėjusi už palyginamą komercinę paskolą, skirtumas. SKIP 19 straipsnio 4 dalyje nenumatytas reikalavimas subsidiją apskaičiuoti pagal Vyriausybės išlaidas. SKIP 6 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta prielaida dėl didelės žalos atsiradimo tam tikromis aplinkybėmis, tačiau tai netaikytina kompensacinių muitų tyrimams. SKIP I priedo k punkte, kuris įtrauktas į Pagrindinio reglamento I priedą, numatytos specialios taisyklės eksporto kreditams, kaip išimtys iš bendrųjų taisyklių, skirtų apskaičiuoti subsidijoms paskolų atveju. Pačiame l punkte nėra nustatyta, kad Vyriausybės išlaidų metodas turėtų būti taikomas vietoj Pagrindinio reglamento 5 straipsnyje ir 6 straipsnio b punkte išdėstytų aiškių taisyklių, ypač kadangi šis punktas jau buvo nurodytas eksporto subsidijų pavyzdiniame sąraše, patvirtintame Tokijo raunde derybose dėl Bendrojo susitarimo „Dėl muitų tarifų ir prekybos“ (GATT), kai gavėjo naudos metodas dar nebuvo įtrauktas į PPO taisykles.

(37) Be to, KV teigė, kad, lyginant palūkanas, mokamas pagal Vyriausybės paskolų programą, su palūkanomis už komercinę paskolą, būtų daroma klaidinga prielaida, kad visų ūkio paskolų palūkanos yra vienodos.

(38) Komisija nedaro prielaidos, kad visos paskolos yra lygios. Ji jas naudojo kaip etalonines paskolas, kurios buvo laikomos palyginamomis pagal paskolos grąžinimo laikotarpį, pagrindinę sumą ir paskirtį, kaip reikalaujama Pagrindinio reglamento 6 straipsnio b punkte.

(39) Galiausiai KV pareiškė, kad tinkama etalonine palūkanų norma turėtų būti laikoma palyginamos paskolos, suteiktos tuo pat metu kaip ir nagrinėjamoji paskola, norma, o ne tyrimo laikotarpiu vyraujančios palūkanų normos, kadangi dėl finansinės krizės tyrimo laikotarpiu palūkanų norma buvo neįprastai didelė.

(40) Atliekant tyrimą buvo nustatyta, kad komerciniu principu suteiktų paskolų palūkanų normos, kurios laikui bėgant keičiasi, atspindi rinkos sąlygas. Šioms paskoloms tyrimo laikotarpiu būtų taikomos tokios pat palūkanų normos nepriklausomai nuo to, ar paskolos buvo suteiktos tuo pat metu kaip ir Vyriausybės paskola. Taigi, Komisija nenukryptų nuo savo įprastos praktikos, kuri įtvirtinta Pagrindiniame reglamente ir apskaičiavimo gairėse. Todėl šis reikalavimas atmetamas.

(41) Du Korėjos eksportuojantys gamintojai pareiškė, kad Komisijos taikytas paskolų suskirstymas į penkias kategorijas pagal jų pagrindinę sumą yra laisvai pasirinktas ir neatitinka įprastos Korėjos bankų praktikos, todėl palūkanų normos nustatymas pagal paskolos sumą nėra tinkama metodika etaloninei palūkanų normai nustatyti. Vienas Korėjos eksportuojantis gamintojas pareiškė, kad Komisija turėtų taikyti gamintojo faktinę vidutinę palūkanų už komercines paskolas normą, kadangi Korėjos bankai paskolos sumos nelaiko veiksniu, nulemiančiu palūkanų normą. Du Korėjos eksportuojantys gamintojai taip pat pareiškė, kad Komisija turėtų naudoti prekybos paskolų palūkanų normas kaip etaloninę palūkanų normą *EXIM-SM* paskoloms.

(42) Atsakant į šiuos argumentus laikoma, kad Pagrindinio reglamento 6 straipsnio b punkte aiškiai nurodyta, kad subsidijos apskaičiavimo etalonas yra palyginama komercinė paskola, kurią bendrovė galėtų faktiškai gauti rinkoje. Todėl Bendrijos praktika šioje srityje, kaip nurodyta apskaičiavimo gairėse, yra palyginti panašios sumos, paskirties ir panašaus grąžinimo laikotarpio paskolas. Korėjos eksportuojančių gamintojų gautos prekybos paskolos (t. y. trumpalaikės veiklos paskolos) nuo nagrinėjamų *EXIM-SM* paskolų skiriasi savo paskirtimi (žr. Laikinojo reglamento 126 konstatuojamąją dalį) ir paskolos laikotarpiu, todėl jos nėra palyginamosios paskolos. Todėl šie reikalavimai atmetami.

(43) Du Korėjos eksportuojantys gamintojai toliau teigė, kad Komisija taikė neįprastai dideles palūkanų normas, kurios atsirado dėl finansinės krizės Korėjoje, kaip etaloną paskolų, suteiktų iki krizės, subsidijai apskaičiuoti.

(44) Pagrindinio reglamento 6 straipsnio b punkte nurodyta, kad nauda apskaičiuojama lyginant Vyriausybės paskolų palūkanų normas ir palyginamų komercinių paskolų palūkanų normas. Šiuo tikslu vidutinės Vyriausybės paskolų palūkanų normos buvo palygintos su palyginamų komercinių paskolų vidutinėmis palūkanų normomis tyrimo laikotarpiu. Todėl šis reikalavimas atmetamas.

b) *Žvejybos tinklų gamybos paskola (ŽTGP)*

(45) KV teigė, kad ši paskola, kuri buvo konkrečiai skirta žvejybos tinklų pramonei, nesuteikė nuolaidos nerūdijančio plieno vielos eksportuotojui ir ji nebuvo individualiai skirta nerūdijančio plieno pramonei. Be to, tiek žvejybos tinklus, tiek ir nerūdijančio plieno vielą gaminanti bendrovė finansų išteklių ir jų apskaitą tvarkytų atskirai.

(46) Atliekant tyrimą buvo nustatyta, kad nerūdijančio plieno vielos eksportuotojai gavo tokią paskolą, kuri yra kompensuotina, kadangi, kaip pripažino KV, ji yra konkrečiai skirta žvejybos tinklų pramonei. Manoma, kad visiškai nesvarbu, ar nagrinėjama schema nėra konkrečiai skirta aptariamą produktą gaminančiai pramonei, jeigu pati programa yra individuali, o jos naudą galima susieti su aptariamo produkto gamyba. Pastaroji nuostata taikytina šiuo atveju, kadangi subsidijuota paskola sumažino bendras gamintojo finansavimo išlaidas, dėl ko dalis nuolaidos teko ir aptariamam produktui. Nebuvo pateikta įrodymų, kad atitinkami eksportuojantys gamintojai finansinius išteklius valdė taip, kad bendrų bendrovės finansinių išlaidų nepaveiktų paskolos suteikimas. Todėl šis argumentas atmetamas.

c) *MVĮ kūrimo ir skatinimo fondo paskolos (MVĮ-KSFP)*

(47) KV teigė, kad C tipo paskolos, suteiktos pagal Pusano didmiesčio paramos fondo steigimo ir veiklos įstatus, nepriklausė nuo eksporto veiklos, kadangi aštuoni pagrindiniai ir dvylika papildomų šios paskolos suteikimo kriterijų yra objektyvūs ir neutralūs. Vienintelis su eksportu susijęs elementas yra tai, kad MVĮ, kurių pardavimai eksportui sudaro daugiau kaip 20 % visos apyvartos, skiriamas papildomas dėmesys. Šia schema siekiama eksporto dalį naudoti kaip netiesioginį technologijų plėtotės veiklos rodiklį, o ne ja skatinti eksportą.

(48) Nustatyta, kad schema priklauso nuo eksporto veiklos ir todėl yra individuali, net jeigu sąlyga, susijusi su eksporto veikla, yra vienintelė tarp keleto kriterijų. Tai yra aiškiai nustatyta Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkte, kuriame teigiama, kad individualiomis subsidijomis laikomos subsidijos, kurių suteikimo vienintelė sąlyga (arba viena iš sąlygų), nustatyta įstatymu ar taikoma faktiškai, yra eksporto veiklos lygis. Kadangi vienas iš elementų, į kurį turi atsižvelgti suteikiančioji institucija, yra minimalios eksporto dalies visoje apyvartoje užtikrinimas, šis priklausymo nuo eksporto veiklos reikalavimas yra patenkinamas, kadangi bendrovės negalėjo gauti nuolaidų, kol jos neviršijo tam tikro pardavimų eksportui lygio. Todėl KV argumentas atmetamas.

d) *Technologijų plėtotės verslo paskola (TPVP) ir Mokslo ir technologijų skatinimo fondas (MTSF)*

(49) KV pareiškė, kad pagal šias programas teikiama parama mokslo tyrimų veiklai, kaip numatyta SKIP 8 straipsnio 2 dalies a punkte, ir todėl prieš jas negalima imtis priemonių ir jų kompensuoti. Be to, technologijų plėtotė bei mokslo ir technologijų skatinimas yra objektyvūs ir neutralūs kriterijai, kaip apibrėžta SKIP 2 straipsnio 1 dalies b punkte, o programomis dažniausia gali naudotis visos pramonės įmonės, kurios investuoja į technologijų plėtotės projektus, todėl šios programos nėra individualios. KV toliau pareiškė, kad MTSF veiklos atveju Mokslo ir technologijų ministerija taiko skaidrius ir objektyvius kriterijus bei neturi veiksmų laisvės nustatyti, kuriems projektams skiriama pirmenybė, ir kad Komisija nepateikė jokių įrodymų savo išvadai, kad buvo naudojamasi tokia veiksmų laisve, pagrįsti.

(50) Argumentas dėl to, kad abiejų programų atžvilgiu negalima imtis veiksmų, atmetamas dėl tų pačių priežasčių, kurios išvardytos konstatuojamosiose dalyse 75–77 toliau. Nebuvo pateikta įrodymų, kurie leistų suabejoti laikinąja išvada, kad TPVP buvo individualiai skirta tam tikroms pramonės įmonėms, investuojančioms į tam tikrus projektus, kaip nustatyta Prekybos ir pramonės ministerijos. Taip pat kalbant apie MTSF, nebuvo pateikta informacijos apie kriterijus, kuriuos taikė Prekybos ir pramonės ministerija. Atliekant tyrimą buvo patvirtinta, kad Mokslo ir technologijų ministerija iš tiesų kartais priimdavo spendimus dėl prioritetinių projektų. Laikoma, kad šių įrodymų pakanka nustatyti, kad MTSF yra *de facto* individuali, kaip apibrėžta Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies c punkte. Todėl argumentas, kad schemos nėra individualios, atmetamas.

e) *Eksporto finansavimo paskolos*

(51) Vienas Korėjos eksportuojantis gamintojas pareiškė, kad Komisija neatsižvelgė į tam tikrą patvirtintą informaciją ir padarė skaičiavimo klaidą nustatydama naudą iš *EXIM-SM* paskolų.

(52) Nuspręsta, kad šis argumentas yra pagrįstas. Subsidijos suma buvo patikslinta svarstomai bendrovei.

(53) KV teigimu, kadangi *EXIM-EB* (iki išsiuntimo), *EXIM-SM* ir *EXIM-FIC* paskolos buvo suteiktos už didesnę palūkanų normą negu EXIM faktiškai sumokėjo už lėšas, *EXIM-EB*, *EXIM-SM ir EXIM-FIC* paskolos nėra kompensuotinos. Be to, SKIP 3 straipsnio 1 dalies a punkto 5 išnašoje nurodyta, kad I priede nurodytos priemonės, kurios nelaikytinos eksporto subsidijomis, neturėtų būti draudžiamos pagal šią arba bet kurią kitą SKIP nuostatą.

(54) Nustatyta, kad šie argumentai gali būti taikomi tik „eksporto kreditui“, kaip apibrėžiama Pagrindinio reglamento I priedo k punkte. Kaip jau buvo paaiškinta Laikinojo reglamento 129 ir 130 konstatuojamosiose dalyse, *EXIM-EB* (iki išsiuntimo), *EXIM-SM* ir *EXIM-FIC* paskolos nėra laikomos „eksporto kreditu“ ir joms netaikytinas Pagrindinio reglamento I priedo k punktas. Todėl šie argumentai atmetami.

(55) KV tvirtino, kad *EXIM-FIC* nepriklauso nei nuo eksporto veiklos, nei nuo vietinių prekių naudojimo vietoj importuotųjų, kaip apibrėžta SKIP 3 straipsnio 1 dalyje. KV taip pat pareiškė, kad *EXIM-FIC* nėra individuali, kadangi ja gali pasinaudoti pačios įvairiausios pramonės įmonės ir kadangi užsienio investicijų kriterijus yra objektyvus ir neutralus, kaip apibrėžta SKIP 2 straipsnio 1 dalies b punkte.

(56) Atsakydama į šiuos argumentus, Komisija padarė išvadą, kad *EXIM-FIC* paskolomis gali pasinaudoti tik tos bendrovės, kurios investuoja užsienyje, ir todėl jos yra individualios, kaip apibrėžta Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punkte, kadangi jos nėra pagrįstos neutraliais kriterijais, kaip toliau paaiškinta 80–84 konstatuojamosiose dalyse. Buvo laikoma, kad *EXIM-FIC* nepriklauso nei nuo eksporto veiklos, nei nuo vietinių prekių naudojimo vietoj importuotų, kaip apibrėžta SKIP 3 straipsnio 1 dalyje.

2. **Nustatytos sumos grąžinamųjų išmokų sistema**

(57) KV teigė, kad ši schema yra drobeko sistema, kaip apibrėžta SKIP I priedo i punkte bei II ir III prieduose, ir toliau teigė, kad importo mokesčių grąžinimas neviršija muitų, kuriais apmuitinamos importuojamos sąnaudos, sunaudojamos eksportuojamo produkto gamyboje, atsižvelgiant į atliekas.

(58) Atsakant į šiuos argumentus konstatuojama, kad, nesant įpareigojimo importuoti sąnaudas eksportuojami produktai gamybai, nustatytos sumos grąžinamųjų išmokų schema nėra nei muitų drobeko schema, nei pakaitinio drobeko schema, kaip apibrėžta SKIP I priedo i punkte bei II ir III prieduose. Iš tiesų Korėjos nustatytos sumos grąžinamųjų išmokų sistema atitinka bendrąjį subsidijos apibrėžimą pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnį, į kurį įtrauktas SKIP 1 straipsnis. Tai yra subsidija, kadangi KV teikia finansinę paramą dotacijų pavidalu pagal eksportuojamų prekių *FOB* vertę ir gavėjas dėl to gauna tiesioginę naudą. Tai subsidija, teisiškai priklausanti nuo eksporto veiklos, ir todėl, vadovaujantis Pagrindinio reglamento

3 straipsnio 4 dalies a punktu, ji laikoma individualia. Taigi neiškyla perteklinio importo muitų grąžinimo klausimas, minimas Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje, kadangi, vadovaujantis Pagrindinio reglamento I–III priedais, jis taikytinas tik drobeko ir pakaitinio drobeko schemų atveju. Todėl šie argumentai atmetami.

(59) KV pareiškė, kad, vadovaujantis SKIP II priedo II dalies 2 pastraipa, nesant sistemos arba tvarkos, leidžiančios nustatyti, ar buvo perteklinis mokėjimas, ir jeigu tiriančiosios institucijos laiko tai būtina, tolesnis tyrimas atliekamas vadovaujantis II priedo II dalies 1 pastraipa. KV teigė, kad, Komisijai neištyrus, ar buvo importo mokesčių už eksportuojamo produkto gamybai sunaudotas sąnaudas grąžinimo perviršis, nėra pagrindo daryti išvadą, kad Korėjos nustatytos sumos grąžinamųjų išmokų sistema yra individuali subsidija, kaip nustatyta Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkte.

(60) Nustatyta, kad šis argumentas nepriimtinas, kadangi SKIP II priedo II dalies 2 pastraipa susijusi su muitų drobeko schema, tačiau nagrinėjama programa, kaip jau buvo paaiškinta, nėra tokia schema. Tačiau bet kuriuo atveju, net jeigu ji ir būtų muitų drobeko schema, Pagrindinio reglamento II priedo II dalies 5 pastraipoje ir III priedo II dalies 3 pastraipoje numatyta, kad tokį tyrimą faktinių sandorių pagrindu turi atlikti eksportuojančios šalies Vyriausybė. KV tokio tyrimo neatliko. Todėl Komisija neištyrė, ar iš tiesų būta perteklinio importo mokesčių už eksportuojamo produkto gamyboje patirtų sąnaudų grąžinimo.

(61) Vienas Korėjos eksportuojantis gamintojas pareiškė, kad Komisijos argumentas dėl sistemos arba tvarkos, leidžiančios patvirtinti, kurios sąnaudos sunaudojamos eksportuojamam produktui gaminti ir kokiais kiekiais, nebuvimo yra nepagrįstas, kadangi muitų grąžinamoji išmoka suteikiama tik už sąnaudas, faktiškai sunaudotas eksportuotų prekių gamybai ir tik už faktiškai sumokėtą importo muitą.

(62) Atsakant į šiuos argumentus konstatuojama, kad pagal nustatytos sumos grąžinamųjų išmokų sistemą gaunamų dotacijų suma neskaičiuojama pagal gamybos procese faktiškai patirtas sąnaudas arba faktiškai sumokėtą importo muitą, o skaičiuojamos kaip vienkartinė išmoka pagal bendrą eksportą. Todėl šie argumentai atmetami.

(63) Vienas Korėjos eksportuojantis gamintojas toliau aiškino, kad jis negavo jokios nuolaidos pagal šią sistemą, ir teigė, kad jis sumokėjo importo muitą už žaliavas, patirtas aptariamo produkto gamyboje, eksportavo aptariamą produktą, o grąžinto muito suma yra mažesnė už sumą, kurią jis būtų gavęs, jeigu būti taikoma individuali sistema. KV toliau teigė, kad Korėjos eksportuojantis gamintojas, kuris naudojosi nustatytos sumos muitų drobeko sistema, Komisijai pateikė įrodymų, kad jam grąžinti importo mokesčiai yra daug mažesni už mokesčius, kuriais tyrimo laikotarpiu buvo apmuitintos eksportuotų produktų gamybai sunaudotos importuotos žaliavos.

(64) Atsakant į šiuos argumentus konstatuojama, kad dėl pirmiau paaiškintų priežasčių mokėjimai pagal nustatytos sumos grąžinamųjų išmokų sistemą yra dotacijos, kurios yra pagrįstos eksporto veikla ir todėl yra individualios bei kompensuotinos vadovaujantis Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punktu. Be to, visiškai nesvarbu, ar teisėtos muitų drobeko schemos taikymas būtų naudingesnis eksportuojančiam gamintojui, kadangi jis pasirinko išmokas gauti pagal schemą, kuri yra kompensuotina subsidija. Todėl šie argumentai atmetami.

3. **Mokesčių programos**

a) *Riboto taikymo gamybos pramonei neindividualus pobūdis*

(65) Rengdama laikinąsias išvadas, Komisija nustatė, kad tam tikri Atleidimo nuo mokesčių ir jų mažinimo kontrolės įstatymo (AMMKĮ) straipsniai buvo kompensuotini, kadangi, vadovaujantis Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a punktu, jie buvo individualūs, nes buvo taikomi tik tam tikroms įmonėms, įskaitant gamybos pramonės įmones. Šie straipsniai yra:

— 7 straipsnis (Specialus sumažinimas ir atleidimas nuo mokesčių sumos mažoms ir vidutinėms gamybos įmonėms ir t. t.),

— 8 straipsnis (Rezervas technologijų plėtotei),

— 9 straipsnis (Mokesčių kreditas technologijų ir darbo jėgos plėtotės išlaidoms),

— 25 straipsnis (Mokesčių kreditas investicijoms į produktyvumo didinimo įrangą),

— 27 straipsnis (Laikinųjų investicijų mokesčių kreditas).

(66) KV pareiškė, kad šie straipsniai nėra individualūs, kaip apibrėžta SKIP 2 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose, ir todėl nėra kompensuotini (šios SKIP pastraipos yra pateiktos Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose), kadangi jų nuostatos praktiškai taikomos itin įvairioms pramonės šakoms ir įmonėms. KV ypač akcentavo tai, kad „gamybos pramonės“ sąvoka yra labai plačiai apibrėžta ir praktiškai į ją įtraukta dešimtys tūkstančių pramonės įmonių pogrupių.

(67) Pagrindinis individualumo principas yra tai, kad subsidijai, kuri iškreipia išteklių paskirstymą ūkyje teikiant pirmenybę tam tikroms įmonėms kitų įmonių atžvilgiu, turėtų būti taikomos kompensacinės priemonės, jeigu ji daro žalos. Jeigu ūkyje galimybės gauti subsidijų yra ribojamos taikant ne neutralius kriterijus, tokiu būdu atsiranda išteklių paskirstymo iškreipimas. Šiuo principu pagrįstos SKIP 2 straipsnio 1 dalies a punkto ir Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a punkto nuostatos, kuriose numatyta, kad subsidija yra individuali, jeigu suteikiančioji institucija arba teisės aktai, kuriais vadovaudamasi veikia suteikiančioji institucija, aiškiai riboja tam tikrų įmonių galimybes gauti subsidiją. Šiuo atveju, nors sąvoka „gamybos pramonė“ yra labai plačiai apibrėžta, pirmiau minėtųjų AMMKĮ straipsnių nuostatos skirtos dar labiau apriboti tam tikrų įmonių galimybes, kadangi reikalavimų atitikimas priklauso nuo kitų kriterijų, kurie nėra neutralūs, pvz., investicijos į tam tikrų tipų aukštųjų technologijų produktus arba investicijos užsienyje.

(68) KV teigė, kad šie kriterijai yra neutralūs, kadangi visos bendrovės turi lygias galimybes pasinaudoti subsidijomis. Pavyzdžiui, teigiama, kad subsidija užsienyje investuojančioms įmonėms nėra individuali, kadangi visos įmonės gali investuoti užsienyje. Tačiau, vadovaujantis šiuo argumentu, tik tekstilės sektoriaus įmonėms skirta subsidija nėra individuali, kadangi visos įmonės „gali“ pradėti gaminti ir tekstilės gaminius. Jeigu vadovaujamasi SKIP apibrėžtu individualumu, jis turi būti taikomas tada, kai Vyriausybės iš anksto apie tai žinodamos subsidijas teikia taikydamos tokias sąlygas, kurios aiškiai itin riboja įmonių, kurios gali dėl jų kreiptis, skaičių. Skiriant šias subsidijas, tam tikroms įmonėms teikiama pirmenybė kitų įmonių atžvilgiu. Todėl KV kriterijai, pagal kuriuos paskiriami gavėjai, nėra „neutralūs“ ir, kaip paaiškinta toliau, nėra taikomi horizontaliai, kaip to reikalaujama pagal Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punktą. Todėl buvo nustatyta, kad subsidijos pagal šiuos AMMKĮ straipsnius yra individualios. Išsamesnės priežastys konkrečių schemų atveju yra pateiktos toliau.

b) *Netinkamas procesas*

(69) KV pareiškė, kad į tam tikrų AMMKĮ straipsnių nuostatas neturėtų būti atsižvelgiama rengiant šio nagrinėjimo išvadas, kadangi skundo pateikėjas šiame nagrinėjime nepateikė jokių kaltinimų dėl jų. Kalbama apie šiuos straipsnius:

— 5 straipsnis (Specialusis mokesčių kreditas MVĮ),

— 7 straipsnis (Specialus sumažinimas ir atleidimas nuo mokesčių sumos mažoms ir vidutinėms gamybos įmonėms ir t. t.),

— 27 straipsnis (Laikinųjų investicijų mokesčių kreditas).

(70) KV visų pirma teigė, kad:

i) SKIP 11 straipsnyje (Pagrindinio reglamento 10 straipsnyje) išvardyta informacija, kuri turi būti pateikta skunde, įskaitant subsidijų buvimo įrodymus bei nagrinėjamos subsidijos sumą ir pobūdį;

ii) SKIP 12 straipsnio 1 dalyje (Pagrindinio reglamento 11 straipsnyje) nurodyta, kad kompensacinių muitų tyrimo suinteresuotiems nariams ir visiems suinteresuotiems asmenims pranešama apie informaciją, kurios reikalauja institucijos;

iii) SKIP VI priedo 7 pastraipoje (Pagrindinio reglamento 26 straipsnio 3 dalyje) nurodyta, kad, vadovaujantis standartine praktika, suinteresuotoms įmonėms pranešama apie informacijos, kuri bus tikrinama lankantis, pobūdį ir apie bet kurią kitą informaciją, kurią reikės pateikti tokių (patikrinimo) apsilankymų metu.

(71) KV teigė, kad šios SKIP nuostatos buvo ignoruojamos įtraukiant programas, dėl kurių nebuvo pateikta kaltinimų, į tyrimą ir kad KV bei kai kurie bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai neturėjo galimybės tinkamai gintis.

(72) Atsakant į KV argumentus, pateikdami skundą pareiškėjai negalėjo žinoti visos informacijos apie numanomas subsidijų programas trečiojoje šalyje. Šiuo atveju pareiškėjas nurodė daug kaltinimų dėl mokesčių subsidijų, suteiktų pagal AMMKĮ. Vėliau tyrimas nustatė kitas mokesčių subsidijas, suteiktas pagal tam tikras AMMKĮ nuostatas, kurios nebuvo konkrečiai nurodytos skunde, bet turėjo itin panašų poveikį kaip ir nurodytos schemos. Atsižvelgiant į

šių subsidijų pobūdį ir ypač į tai, kad jos suteikiamos bendru AMMKĮ pagrindu (dėl kurio pareiškėjas įvardijo daugybę įtarimų dėl subsidijų), daroma išvada, kad Komisija turi teisę jas nagrinėti ir, prireikus, rekomenduoti imtis kompensacinių veiksmų.

c) *AMMKĮ 8 straipsnis (Rezervas technologijų plėtotei)*

(73) Be KV argumentų dėl šio straipsnio nuostatų neindividualaus pobūdžio, KV teigė, kad šis straipsnis yra nekompensuotina tyrimų ir taikomosios veiklos subsidija, kaip apibrėžta SKIP 8 straipsnio 2 dalies a punkte (ši SKIP pastraipa pateikta Pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalyje).

(74) Pažymėtina, kad tyrimas dėl tyrimų ir taikomosios veiklos subsidijų negali būti pradėtas, jeigu apie šias subsidijas, atitinkančias SKIP 8 straipsnio 2 dalies a punkto reikalavimus, pranešama PPO vadovaujantis šio Susitarimo 8 straipsnio 3 dalies nuostatomis. Dėl AMMKĮ 8 straipsnio buvo pastebėta, kad Korėja apie šią nuostatą nepranešė PPO, kaip to reikalaujama pagal SKIP 8 straipsnio 3 dalį. Todėl Komisija turėjo teisę pradėti šios AMMKĮ nuostatos tyrimą. Atsakant į KV teiginį, kad ši nuostata yra tinkama ir todėl saugoma nuo kompensacinių priemonių, tokį tinkamumą turėjo įrodyti pati KV. Komisija jai suteikė tokią galimybę įrodyti tyrimo pradžioje, tačiau KV to nepadarė. Esant tokioms aplinkybėms, pagal šį straipsnį gaunamai naudai galima įvesti kompensacines priemones.

(75) Kalbant apie KV pareiškimus dėl neindividualaus pobūdžio, ši schema nėra neutrali, kadangi yra daromas skirtumas tarp įprastų ir daug technologijų naudojančių įmonių. Pastarosios gauna didesnes išmokas. Toks skirtumas rodo, kad kriterijai nėra neutralūs ir riboja daugelio įmonių, kurioms tokia technologijų plėtotė nebūtina, galimybes. Dėl šių ir 67–70 konstatuojamosiose dalyse išvardytų priežasčių daroma išvada, kad AMMKĮ 8 straipsnis yra individualus ir tinkamas kompensacijos pagrindas.

d) *AMMKĮ 9 straipsnis (Mokesčių kreditas technologijų ir darbo jėgos plėtotės išlaidoms)*

(76) Be KV bendrojo argumento dėl šio straipsnio nuostatų neindividualaus pobūdžio, KV pareiškė, kad technologijų ir darbo jėgos plėtotės kriterijus yra objektyvus ir neutralus, kaip apibrėžta SKIP 2 straipsnio 1 dalies b punkte. Nustatyta, kad šis kriterijus nėra neutralus, kaip apibrėžta šiame SKIP straipsnyje ar Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punkte. Pagal pastarąjį straipsnį reikalaujama, kad objektyvūs kriterijai arba sąlygos būtų neutralios, ekonominio pobūdžio ir horizontaliai taikomos. Šio AMMKĮ straipsnio nuostatos nelaikomos horizontaliomis, kadangi akivaizdu, jog tam tikrų pramonės sektorių bendrovės yra labiau orientuotos į technologijas nei kitų sektorių įmonės, todėl labiau tikėtina, kad jos pasinaudos šia nuostata. Įtvirtindama šią AMMKĮ nuostatą, KV tam tikrų pramonės sektorių įmonėms suteikė neproporcingas nuolaidas.

(77) Manoma, kad ši schema yra individuali, kadangi ja gali pasinaudoti tik tam tikros įmonės (žr. 67–70 konstatuojamąsias dalis), ir todėl ji yra kompensuotina. Schema taip pat yra individuali pagal Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punktą ir todėl yra kompensuotina.

e) *AMMKĮ 23 straipsnis (Rezervas investicijų užsienyje nuostoliams)*

(78) KV atkreipė dėmesį, kad šio straipsnio nuostatos negalioja nuo 1998 m. sausio mėn. KV taip pat pareiškė, kad šio straipsnio nuostatomis gali pasinaudoti pačios įvairiausios pramonės įmonės ir kad užsienio investicijų kriterijus yra objektyvus ir neutralus, kaip apibrėžta SKIP 2 straipsnio 1 dalies b punkte.

(79) Šios nuostatos esmė yra atidėjimas mokesčių, kurie po dvejų metų lengvatos laikotarpio bus lygiomis dalimis per trejus metus pridedami prie bendrovės mokestinės bazės. Todėl už mokesčius, atidėtus per paskutinius reikalavimų atitikimo metus (1997 m. mokestiniai metai), tyrimo laikotarpiu (nuo 1997 m. balandžio 1 d. iki 1998 m. kovo 31 d.) kaupėsi nuolaidos, kurios ir toliau kaupsis keletą metų bendrovėms, pasinaudojusioms šia mokesčių nuostata.

(80) Kalbant apie KV argumentą, kad šio straipsnio nuostatomis gali pasinaudoti pačios įvairiausios pramonės įmonės, primenama, kad savo laikinosiose išvadose Komisija nustatė, kad šio straipsnio nuostatos buvo taikomos tik toms Korėjos bendrovėms, kurios investavo užsienyje. Naujos informacijos, kuri tai paneigtų, pateikta nebuvo. Panašiai kaip ir ankstesnio KV argumento, kad apribojimas gamybos pramonei nėra individualumas (žr. 67–70 konstatuojamąsias dalis), atveju, nustatyta, kad AMMKĮ 23 straipsnio nuostatos nuolaidas teikia tik tam tikroms įmonėms. Todėl, vadovaujantis Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a punktu, ši nuostata yra individuali ir todėl kompensuotina.

(81) KV taip pat pareiškė, kad investicijų užsienyje kriterijus yra objektyvus ir neutralus, kaip apibrėžta SKIP 2 straipsnio 1 dalies b punkte. Nustatyta, kad šis kriterijus nėra neutralus, kaip apibrėžta šiame SKIP straipsnyje ar Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punkte. Pagal pastarąjį

straipsnį reikalaujama, kad objektyvūs kriterijai arba sąlygos būtų neutralios, ekonominio pobūdžio ir horizontaliai taikomos. Šio AMMKĮ straipsnio nuostatos nelaikomos objektyviomis, kadangi iš anksto žinoma, kad užsienyje neinvestuojančios bendrovės negalės gauti atitinkamų nuolaidų. Todėl šis kriterijus nėra nei neutralus, nei horizontaliai taikomas. Įtvirtindama šią AMMKĮ nuostatą, KV nuolaidą suteikė tik ribotam skaičiui įmonių, kurios turi interesų užsienyje.

(82) Todėl laikoma, kad ši AMMKĮ nuostata yra individuali vadovaujantis Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punktu ir todėl yra kompensuotina.

f) *AMMKĮ 25 straipsnis (Mokesčių kreditas investicijoms į produktyvumo didinimo įrangą)*

(83) Be KV argumento dėl šio straipsnio nuostatų neindividualaus pobūdžio, KV nurodė, kad šio straipsnio nuostata dėl vietinės įrangos preferencinio traktavimo importuotos įrangos atžvilgiu buvo išbraukta 1996 metų pabaigoje, t. y. dar iki tyrimo laikotarpio. Laikinosiose išvadose Komisija iš tiesų paminėjo, kad 1996 metų pabaigoje buvo išbraukta šio straipsnio nuostata dėl galiojančių skirtingų normų, taikomų importuotai (3 % kreditas) ir vietoje įsigytai (10 % kreditas) įrangai. Tačiau, kadangi bendrovės, iki 1996 metų pabaigos pradėjusios investicinius projektus, kurie buvo tęsiami ir po šios dienos, gali pasirinktinai pasinaudoti iki tos dienos galiojusiais tarifais, tyrimo laikotarpiu ir toliau buvo gaunamos nuolaidos.

(84) Kalbant apie skirtingas tarifus, galiojusius importuotai ir vietoje įsigytai įrangai iki 1996 metų pabaigos, jau buvo nustatyta, kad schema yra individuali vadovaujantis Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies b punktu. Atsakant į bendrąjį argumentą dėl neindividualaus pobūdžio, ši schema yra individuali, kadangi ja gali pasinaudoti tik tam tikros įmonės (žr. 67–70 konstatuojamąsias dalis), ir todėl ji yra kompensuotina. Yra žinoma iš anksto, kad tam tikros įmonės turės daugiau galimybių pasinaudoti produktyvumo gerinimo mokestiniais privalumais vien dėl to, kad jos verčiasi atitinkamos rūšies veikla. Todėl išmokos pagal šią schemą neišvengiamai labiau tiks vieniems sektoriams nei kitiems.

g) *AMMKĮ 27 straipsnis (Laikinųjų investicijų mokesčių kreditas)*

(85) Šalia KV argumento dėl šio straipsnio nuostatų neindividualaus pobūdžio, KV nurodė, kad nuostata dėl vietinės įrangos preferencinio traktavimo importuotos įrangos atžvilgiu buvo panaikinta 1996 metų pabaigoje. Laikinosiose išvadose Komisija teigė, kad pagal šį straipsnį kaupiama nuolaida turėtų būti kompensuojama, kadangi bendrovės gali pasirinktinai taikyti iki 1996 metų pabaigos galiojusius skirtingus tarifus, taikomas importuotiems (3 % kreditas) ir vietoje įsigytiems (10 % kreditas) įrengimams investiciniuose projektuose, kurie buvo pradėti iki tos dienos. Todėl atitinkamai tyrimo laikotarpiu ir toliau buvo kaupiamos nuolaidos.

(86) Laikoma, kad ši schema yra individuali, kadangi ja pasinaudoti gali tik tam tikros įmonės (žr. 67–70 konstatuojamąsias dalis), ir todėl ji yra kompensuotina. Kalbant apie skirtingus tarifus, galiojusius iki 1996 metų pabaigos, schema yra individuali pagal Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies b punktą. Kalbant apie bendrąjį argumentą dėl neindividualaus pobūdžio, kaip ir 25 straipsnio atveju, šia schema gali pasinaudoti tik tos įmonės, kurios investuoja į produktyvumą gerinančią įrangą. Atsižvelgiant į šios sąlygos pobūdį, neišvengiama, kad tam tikros įmonės turės daugiau galimybių ja pasinaudoti nei kitos.

4. **Kompensuotinų subsidijų suma**

(87) Atsižvelgiant į galutines išvadas dėl įvairių schemų, kaip išdėstyta pirmiau, kiekvieno eksportuojančio gamintojo kompensuotinų subsidijų suma yra tokia:

	Paskolos (eksporto)	Paskolos (kitos)	Mokesčiai (eksporto)	Mokesčiai (kiti)	Muitų drobekas	Bendra subsidija
Korea Welding	0,47	0,06	0,34	0,08	0	0,95
Shine Metal Products	1,63	0	0	0	1,09	2,72
Dae Sung Rope Mfg Co., Ltd.	0,09	0,15	0,06	0,55	0	0,85
Korea Sangsa Co. Ltd/Myung Jin Co., Ltd.	0,17	0	0,15	0,25	0	0,57
Kowel Special Steel Wire Co.	0,88	0	0	0,03	0	0,91
SeAH Metal Products-Co., Ltd.	2,31	0,18	0,02	0	0	2,51

(88) Svertinio vidurkio visos šalies subsidijos skirtumas visiems tirtiems eksportuojantiems gamintojams, kurie atitinka visą nagrinėjamo Korėjos kilmės prekės eksportą į Bendriją, išreikštas kaip CIF kainos Bendrijos pasienyje dalis procentais, yra *de minimis* lygio, t. y. mažesnis kaip 1 %. Esant tokioms aplinkybėms, vadovaujantis Pagrindinio reglamento 14 straipsnio 3 dalimi, Korėjos subsidijos skirtumas turi būti laikomas nežymiu.

E. ŽALA

1. Įžanginės pastabos

(89) Remiantis pirmiau pateiktomis išvadomis dėl Korėjos, t. y. tuo, kad šios šalies svertinio vidurkio visos šalies subsidijos skirtumas yra mažesnis už *de minimis* lygį, Korėjos kilmės plonos NPV importas nebelaikomas subsidijuotu importu. Todėl priešingai išvadoms, išdėstytoms Laikinajame reglamente, toliau pateiktame žalos įvertinime atsižvelgiama tik į Indijos kilmės importą.

2. Bendrijos pramonė

(90) Nesant naujų įrodymų arba papildomų pagrįstų argumentų, kuriuos būtų pateikęs kuris nors iš suinteresuotų asmenų, patvirtinami faktai ir išvados, pateiktos Laikinojo reglamento 206 ir 207 konstatuojamosiose dalyse, t. y. skundą pateikę Bendrijos gamintojai, kurių produkcija apima daugiau kaip 75 % visos plonos NPV Bendrijos gamybos, sudaro Bendrijos pramonę, kaip nurodyta Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje.

3. Konkurencijos aspektai

(91) Po paskelbimo pateiktose pastabose Indijos eksportuojantys gamintojai pakartojo savo teiginį, kad visi šiame tyrime Bendrijos pramonės pateikti duomenys yra dirbtinai padidinti dėl vienodo „lydinio priemokos“ sistemos taikymo ir kad todėl neįmanoma atlikti tikslios žalos analizės antisubsidijavimo tyrime. Tačiau, kadangi nė vienas suinteresuotas asmuo nepateikė naujų argumentų ir kadangi buvo priimtas galutinis sprendimas atmesti skundą byloje Nr.IV/E-1/36 930 dėl poliruotų nerūdijančio plieno strypų, kurie priklauso tai pačiai prekių kategorijai kaip ir NPV, patvirtinamos išvados, išdėstytos Laikinojo reglamento 208–215 konstatuojamosiose dalyse.

4. Suvartojimas Bendrijoje

(92) Po paskelbimo keli suinteresuoti asmenys teigė, kad metodika, kurios buvo laikomasi siekiant nustatyti suvartojimą Bendrijoje, ypač vertinant nebendradarbiaujančių Bendrijos gamintojų pardavimus ir trečiųjų šalių importą, buvo netinkama.

(93) Šiuo atžvilgiu derėtų priminti, kad išsamūs ir patvirtinti duomenys yra žinomi tik apie Bendrijos pramonę ir atitinkamos šalies bendradarbiaujančius eksportuojančius gamintojus. Todėl laikantis nuoseklios Bendrijos institucijų praktikos buvo naudojamasi Komisijai žinoma informacija, o ypač nepriklausomais statistikos šaltiniais. Nė vienas iš suinteresuotų asmenų nepateikė informacijos, kuri parodytų, kad Bendrijos institucijų taikytas metodas buvo nepagrįstas ir jo nepateisino šios bylos aplinkybės.

(94) Todėl patvirtinamos išvados, išdėstytos Laikinojo reglamento 216 ir 217 konstatuojamosiose dalyse.

5. Importo apimtis ir subsidijuoto importo rinkos dalys

(95) Indijos kilmės importo raida tonomis buvo tokia: 1994 m. – 52 t, 1995 m. – 117 t, 1996 m. – 189 t, 1997 m. – 445 t ir 717 t tyrimo laikotarpiu. Taigi importas nuolat ir smarkiai didėjo nagrinėjamu laikotarpiu, t. y. maždaug 1 250 %.

(96) Indijos kilmės subsidijuoto importo rinkos dalis nuolatos augo nuo 0,3 % 1994 m. iki 0,6 % 1995 m., nuo 1,1 % 1996 m. iki 2,2 % 1997, pasiekdama 3,3 % tyrimo laikotarpiu.

6. Subsidijuoto importo kainos

a) *Kainų raida*

(97) Nuo 1994 iki 1995 metų vidutinės Indijos kilmės importuotų prekių kilogramo pardavimo kainos (ekiu) padidėjo (nuo 2,57 iki 3,52), palaipsniui mažėjo nuo 1995 m. iki 1997 m. (nuo 3,52–1996 m. iki 3,04–1997 m.) ir truputi padidėjo po 1997 m. iki 3,12 tyrimo laikotarpiu.

b) *Dirbtinis kainų sumažinimas*

(98) Kalbant apie metodiką, kuri buvo taikoma siekiant apskaičiuoti dirbtinio kainų sumažinimo skirtumus, kai kurie suinteresuoti asmenys ginčijo Komisijos laikinuoju etapu taikytą metodiką. Jie teigė, kad šie skirtumai buvo per dideli, kadangi bet kuri neigiama suma, kuria eksportuojančio gamintojo kainos sumažino Bendrijos pramonės kainas, nebuvo balansuojama teigiamomis sumomis.

(99) Reikėtų pastebėti, kad Laikinojo reglamento 225 ir 226 konstatuojamosiose dalyse apibūdintoje metodikoje, skirtoje kainų sumažinimo skirtumams apskaičiuoti, kiekvieno modelio atveju buvo lyginamos subsidijuoto importo svertinio vidurkio grynosios pardavimų kainos ir vidutinės grynosios pardavimų kainos pagal kiekvieną Bendrijos pramonės modelį Bendrijos rinkoje. Todėl ši metodika leido kiekvieno konkretaus sandorio atveju atsižvelgti į sumą, kuria vieno modelio eksportuojančių gamintojų kainos viršijo Bendrijos pramonės kainą.

(100) Todėl patvirtinamos išvados dėl bendrosios taikytos metodikos, išdėstytos Laikinojo reglamento 225–226 konstatuojamosiose dalyse.

(101) Nesant papildomų pastabų, patvirtinami Indijos kilmės importo faktinių kainų sumažinimo skirtumai, nurodyti Laikinojo reglamento 227 konstatuojamojoje dalyje.

7. **Bendrijos pramonės padėtis**

(102) Kadangi nė vienas iš suinteresuotų asmenų nepateikė argumentų dėl laikinųjų išvadų apie ekonominius rodiklius, susijusius su Bendrijos pramonės padėtimi, patvirtinamos išvados, išdėstytos Laikinojo reglamento 228–238 konstatuojamosiose dalyse.

(103) Kai kurie suinteresuoti asmenys teigė, kad Bendrijos pramonės ekonominiai rodikliai neleidžia daryti išvados, kad šiai pramonei buvo padaryta žymi žala. Jie teigė, kad nagrinėjamu laikotarpiu Bendrijos pramonės padėtis išliko gana stabili ir net rodė pagerėjimo ženklų gamybos, pardavimų apimties ir investicijų atžvilgiu. Pelningumo mažėjimo tendenciją būtų galima paaiškinti Bendrijos pramonės sprendimu sutelkti dėmesį į produktus, kurių gamybos sąnaudos yra didesnės.

(104) Kaip išdėstyta Laikinojo reglamento 236 ir 238 konstatuojamosiose dalyse, primenama, kad išvada dėl žymios žalos Bendrijos pramonei buvo pagrįsta tuo, kad Bendrijos pramonė, susidūrusi su subsidijuotu importu, negalėjo sekti rinkos augimo tendencija, palaipsniui prarado savo rinkos dalį nuo 1994 m. iki tyrimo laikotarpio ir sugebėjo išlaikyti savo pardavimų apimtį bei kainas stabiliomis tik aukodama pelningumą, kuris dėl to krito. Iš tiesų nuo 1994 metų iki tyrimo laikotarpio Bendrijos pramonės pardavimų apimtis padidėjo tik 5 %, tuo tarpu Bendrijos rinka per tą patį laikotarpį išaugo 27 %. Be to nedidelis gamybos ir investicijų padidėjimas pasiektas tik dėl to, kad Bendrijos pramonė stengėsi išlaikyti savo rinkos dalį. Todėl jos pelningumo mažėjimo tendencija nėra susijusi vien tik su tuo, kad Bendrijos pramonė taip pat pradėjo gaminti modelius, kurių atžvilgiu buvo mažiau konkurencijos dėl subsidijuoto importo.

(105) Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, daroma išvada, kad Bendrijos pramonė patiria žymią žalą, kaip išdėstyta Laikinojo reglamento 236–238 konstatuojamosiose dalyse.

F. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

(106) Vadovaudamosi Pagrindinio reglamento 8 straipsnio 6 ir 7 dalimis, Komisijos tarnybos išnagrinėjo, ar Indijos kilmės importas padarė žymią žalą. Buvo išnagrinėtas ne tik subsidijuotas importas, bet ir kiti žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu galėjo daryti žalą Bendrijos pramonei, siekiant užtikrinti, kad galima šių veiksnių padaryta žala nėra priskiriama subsidijuotam importui.

a) *Subsidijuoto importo poveikis*

(107) Nuo 1994 metų iki tyrimo laikotarpio itin didelis subsidijuoto importo pardavimų apimties (maždaug 1 250 %) ir subsidijuoto importo rinkos dalies (nuo 0,3 iki 3,3 %) padidėjimas bei nustatytas itin didelis dirbtinis kainų mažinimas (Indijos įmonėms pagal svertinį vidurkį - 26 %) sutapo su Bendrijos pramonės padėties pablogėjimu, jai prarandant dalį rinkos, mažinant kainas bei gaunant mažesnį pelną.

(108) Bendrijos viduje plonos NPV rinka augo 27 % nuo 1994 m. iki tyrimo laikotarpio pabaigos. Vis dėlto Bendrijos pramonės pardavimų apimtys nors ir dalinai atspindėjo rinkos raidą, tepadidėjo 5 %, nepaisant vyraujančių tendencijų. Kita vertus, subsidijuotas importas, kurio kilmės šalis – Indija, pastebimai išaugo tiek apimtimi tiek rinkos dalimi per tą patį laikotarpį. Tai sutapo su nuosmukio tendencijų sąlygota situacija, į kurią patekusi Bendrijos pramonė prarado savo rinkos dalį ir nuo 1996 m. turėjo mažinti tiek savo investicijas, tiek kainas, dėl to patirdama finansinių nuostolių 1997 m.

(109) Susidūrę su žemų kainų Indijos kilmės eksportu 1996 metais dauguma Bendrijos gamintojų stengėsi išlaikyti savo produkcijos kainas, nors kai kurie jas sumažino. Abi strategijos neigiamai paveikė pelningumą arba tiesiogiai (žemesnės kainos), arba netiesiogiai (didesnės kainos sumažino produkcijos pardavimo kiekius, tuo padidindamos ir vienos tonos gamybos kaštus). Nuo 1996 m. visi Bendrijos gamintojai smarkiai sumažino savo pardavimų kainas, kas dar labiau neigiamai paveikė jų pelningumo rodiklius, nors gamintojai stengėsi susitelkti ties atskiromis rinkos nišomis ir kad išvengtų dar didesnės subsidijuoto importo daromos žalos. Tai aiškiai parodo rinkos jautrumą kainoms ir svarbią dirbtinio kainų mažinimo įtaką, kuriuo remiasi Indijos eksportuojantys gamintojai.

b) *Kitų veiksnių poveikis*

(110) Vadovaudamosi Pagrindinio reglamento 8 straipsnio 7 dalimi, Komisijos tarnybos išnagrinėjo, ar kiti faktoriai, išskyrus subsidijuotą importą iš Indijos, galėjo neigiamai paveikti Bendrijos pramonės padėtį, ypač atsižvelgdamos į kitų tyrime nebendradarbiaujančių Bendrijos gamintojų vaidmenį ir į importą iš kitų trečiųjų šalių.

1. *Kiti Bendrijos gamintojai*

(111) Patvirtinus Laikinąjį reglamentą, kai kurie suinteresuoti asmenys suabejojo, ar Bendrijos pramonės patirtą žalą sukėlė subsidijuotas importas. Visų pirma buvo teigiama, kad žalą sukėlė kiti veiksniai, ypač kiti Bendrijos gamintojai. Buvo teigiama, kad, atsižvelgiant į Bendrijos gamintojų ribotą bendradarbiavimą, nebendradarbiaujančių Bendrijos gamintojų pardavimų poveikio įvertinimas nebuvo visiškai patikimas.

(112) Reikėtų priminti, kad išsamūs ir patvirtinti duomenys yra žinomi tik apie Bendrijos pramonę. Atsižvelgiant į itin gerą Bendrijos pramonės bendradarbiavimą, užtikrinantį padėtį atspindinčias išvadas, skaidrumą ir NPV rinkos jautrumą kainoms Bendrijoje, pagrįstai reziumuojama, kad kiti Bendrijos gamintojai laikėsi tendencijos, panašios į Bendrijos pramonės tendenciją, visų pirma dėl kainų. Be to, nė vienas suinteresuotas asmuo nepateikė tokios informacijos, kuri rodytų, kad skundų nepareiškę gamintojai veikė labiau teigiamoje aplinkoje.

2. *Importas iš trečiųjų šalių*

(113) Importo iš trečiųjų šalių rinkos dalys yra tokios:

(Rinkos dalis)	1994	1995	1996	1997	TL
Korėja	7 %	9 %	16 %	20 %	20 %
Šveicarija	3 %	3 %	3 %	3 %	3 %
Kitos šalys	2 %	3 %	3 %	2 %	3 %
Viso	12 %	15 %	22 %	25 %	26 %

Korėja

(114) Korėjos kilmės importas buvo nagrinėjamas šio tyrimo kontekste ir nustatyta, kad visos šalies svertinio vidurkio subsidijos skirtumas yra žemiau *de minimis* lygio. Kalbant apie importo apimčių raidą ir atitinkamą rinkos dalį, Korėjos kilmės importas, kaip rodo lentelė, ryškiai išaugo. Šie importo gaminiai buvo tiekiami dirbtinai mažesnėmis negu Bendrijos pramonės kainomis, kaip nurodyta Laikinojo reglamento 227 konstatuojamoje dalyje. Pažymėtina, kad dirbtinio kainų sumažinimo skirtumas, nustatytas Korėjos kilmės importui (kuris pagal svertinį vidurkį siekė 12 %), yra daug žemesniame lygyje negu kainų sumažinimo skirtumas, nustatytas Indijos kilmės importui (kuri pagal svertinį vidurkį siekė 26 %), kaip nurodyta Laikinojo reglamento 227 konstatuojamoje dalyje.

Kitos trečiosios šalys

(115) Remiantis pirmiau pateiktais skaičiais, preliminariai buvo nuspręsta, kad importas iš kitų trečiųjų šalių, ypatingai Šveicarijos, negalėjo turėti lemiamos reikšmės Bendrijos pramonės patirtai žalai, kadangi jis išliko stabilus tiek apimtimi, tiek rinkos dalimi nuo 1994 m. iki tyrimo laikotarpio, tuo tarpu importas iš svarstomos šalies tuo laikotarpiu nuosekliai augo ir nebuvo rasta jokių dirbtinio Bendrijos pramonės kainų mažinimo ženklų. Kadangi nė vienas suinteresuotas asmuo nepateikė jokių naujų argumentų, patvirtinamos išvados, išdėstytos Laikinojo reglamento 244 ir 245 konstatuojamosiose dalyse.

(116) Remiantis pirmiau nurodytais rezultatais daroma išvada, kad importas iš trečiųjų šalių, ypatingai Korėjos, galėjo prisidėti prie Bendrijos pramonės patirtos žalos. Tačiau atsižvelgus į Indijos kilmės importo rinkos dalį (kuri sudarė per 11 % viso importo į Bendriją tyrimo laikotarpiu) ir pastebėtą didelį kainų sumažinimą, nuspręsta, kad vien to nepakanka paneigti priežastinį ryšį, nustatytą tarp subsidijuoto importo iš Indijos ir Bendrijos pramonės patirtos žymios žalos.

3. *Kitos pastabos*

(117) Nė vienas suinteresuotas asmuo nepateikė naujų argumentų dėl to, ar kiti veiksniai, visų pirma paklausos sumažėjimas, vartojimo modelių pasikeitimas, technologijų raida ir Bendrijos pramonės eksporto veikla bei produktyvumas, galėjo prisidėti prie Bendrijos pramonės patirtos žalos. Todėl patvirtinamos Laikinojo reglamento 246–249 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados.

c. **Išvada dėl priežastinio ryšio**

(118) Taigi, nors kiti veiksniai, išskyrus Indijos kilmės subsidijuotą importą, ir galėjo prisidėti prie Bendrijos pramonės patirtos žalos, jų nepakako priežastinio ryšio tarp Indijos kilmės subsidijuoto importo ir dėl to Bendrijos pramonės patirtos žymios žalos paneigimui.

(119) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, daroma išvada, kad šis Indijos kilmės subsidijuotas importas padarė esminės žalos Bendrijos pramonei.

G. **BENDRIJOS INTERESAS**

(120) Patvirtinus Laikinąjį reglamentą, vartotojai pateikė pastabas dėl galimo muitų poveikio.

(121) Kalbant apie Bendrijos pramonę ir kitus Bendrijos gamintojus, negavus papildomų pareiškimų dėl muitų įtakos jų padėčiai, patvirtinama išvada, kad priemonių įvedimas leis Bendrijos pramonei vėl pradėti dirbti gaunant pakankamai pelno, išlaikyti ir toliau plėtoti veiklą Bendrijoje, užtikrinant darbo vietas ir investicijas.

(122) Negavus atsiliepimų iš nesusijusių importuotojų ir tiekėjų, patvirtinamos Laikinojo reglamento 256–261 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados.

(123) Kalbant apie vartotojus, kai kurios bendrovės teigė, kad priemonių įvedimas turėtų tiesioginį poveikį jų ekonominei padėčiai, kadangi dėl to padidėtų jų žaliavų kaina. Tačiau jos taip pat teigė, kad žaliavas galėtų įsigyti iš kitų šalių. Be to, atsižvelgiant į bendrą mažą muitų dydį, kainų padidinimo poveikis būtų ribotas.

(124) Kiti vartotojai vadovavosi Bendrijos pramonės produktų kokybe ir patikimumu bei teigė, kad priemonių įvedimas nepaveiks jų padėties.

(125) Todėl patvirtinamos Laikinojo reglamento 251–268 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados, kad nėra jokių svarių priežasčių neįvesti kompensacinių muitų.

H. **GALUTINĖ VEIKSMŲ EIGA**

1. Korėja

(126) Atsižvelgiant į pirmiau pateiktas išvadas, kad Korėjos kilmės svertinio vidurkio visos šalies importo subsidijos skirtumas yra *de minimis,* šis nagrinėjimas turėtų būti nutrauktas vadovaujantis Pagrindinio reglamento 14 straipsnio 3 dalimi.

2. Indija

(127) Remiantis pirmiau pateiktomis išvadomis, padarytomis dėl subsidijų, žalos, priežastinio ryšio ir Bendrijos intereso, buvo svarstoma, kokio pavidalo ir dydžio kompensacinių priemonių reikėtų imtis, kad būtų pašalintas prekybą iškreipiantis žalingas subsidijų poveikis ir atstatytos veiksmingos konkurencijos sąlygos Bendrijos plonos NPV rinkoje.

(128) Atitinkamai, kaip numatyta Laikinojo reglamento 271 konstatuojamojoje dalyje, nežalingas kainų dydis buvo apskaičiuotas padengiant Bendrijos pramonės gamybos išlaidas ir leidžiant gauti pagrįstą pardavimo pelną.

(129) Palyginus nežalingų kainų dydžius ir gamintojų eksporto kainą, buvo apskaičiuoti žalos skirtumai, kurie visais atvejais buvo didesni už subsidijų sumas, nustatytas bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams (svyravusias nuo maždaug 20 % iki daugiau nei 70 %).

(130) Vadovaujantis Pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalimi, muito tarifas turėtų atitikti subsidijos sumą, nebent žalos skirtumas yra mažesnis. Taip buvo nustatyti toliau nurodyti muitų tarifai bendradarbiaujantiems Indijos eksportuojantiems gamintojams:

Bendrovė	Siūlomas kompensacinis muitas, %
Drawmet Wires Pvt Ltd, Mumbai	8,8
Indore Wire Ltd, Indore	19,3
Isibars/Isinox Ltd, Mumbai	10,1
Kei Industries Ltd, Delhi	0
Macro Bars and Wires Pvt Ltd, Mumbai	25,4
Mukand Ltd, Mumbai	13,2
Raajratna Metal Industries Ltd, Mumbai	42,9
Venus Wire, Indore	35,4

(131) Siekiant išvengti nenoro bendradarbiauti skatinimo, buvo laikoma tikslinga nebendradarbiaujančioms bendrovėms nustatyti toki muito tarifą, kuris būtų lygus didžiausiam bendradarbiaujančioms bendrovėms pagal atskirą subsidijų programą nustatytam lygiui, t. y. nebendradarbiaujančioms bendrovėms Indijoje nustatomas 44,4 % muito tarifas.

(132) Atskiri muito tarifai, nurodyti šiame reglamente, buvo nustatyti remiantis šio antisubsidijavimo tyrimo išvadomis, todėl jie atspindi padėtį, nustatytą tyrimo metu. Todėl šie muito tarifai taikomi tik produktų, kurių kilmės šalis yra nagrinėjama šalis ir kuriuos pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys, importui. Importuoti produktai, kuriuos pagamino bet kuri kita bendrovė, konkrečiai nenurodyta šio reglamento vykdomojoje dalyje, įskaitant susijusius subjektus, negali pasinaudoti šiais tarifais ir jiems taikomas likęs muito tarifas.

(133) Bet koks reikalavimas taikyti šiuos atskirus muito tarifus (pvz., pasikeitus subjekto pavadinimui) turėtų būti nedelsiant adresuojamas Komisijai su visa reikiama informacija, visų pirma apie pasikeitimus bendrovės veikloje, susijusius su gamyba, vidinius pardavimus ir pardavimus eksportui, susijusius su tuo pavadinimo pasikeitimu.

J. **LAIKINOJO MUITO SURINKIMAS**

(134) Atsižvelgiant į kompensuotinų subsidijų sumą, nustatytą eksportuojantiems gamintojams, esantiems Indijoje, ir atsižvelgiant į Bendrijos pramonei padarytos žalos dydį, daroma išvada, kad būtina galutinai surinkti sumas, užtikrintas laikinaisiais kompensaciniais muitais Indijos kilmės importui pagal Reglamentą (EB) Nr. 619/1999 iki įvedamų galutinių muitų tarifų lygio, nebent laikinųjų muitų tarifai yra mažesni, o tokiu atveju taikomi pastarieji tarifai.

(135) Sumos, užtikrintos laikinaisiais kompensaciniais muitais Korėjos kilmės importui, turėtų būti grąžintos,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Mažesnio nei 1 mm skersmens vielos iš nerūdijančio plieno, kurios sudėtyje esantis nikelis sudaro ne mažiau kaip 2,5 % masės, išskyrus tą, kurios sudėtyje esantis nikelis sudaro ne mažiau kaip 28 %, bet ne daugiau kaip 31 % masės, o chromas – ne mažiau kaip 20 %, bet ne daugiau kaip 22 % masės, kuri klasifikuojama KN kodu ex 7223 00 19 (*TARIC* kodas 7223 00 19*10) ir kurios kilmės šalis yra Indija, importui įvedamas galutinis kompensacinis muitas.

2. Galutinio kompensacinio muito, taikomo grynai laisvai Bendrijos pasienyje kainai, prieš mokesčius, tarifas yra:

Gamintojas	Muito tarifas (%)	Papildomas Taric kodas
Drawmet Wires Pvt Ltd, B-482, Industrial Area, Bhiwadi, Indie	8,5	A001
Indore Wire Company Ltd, Near Fort, Indore 452 006 (MP), Indie	19,3	A004
Isinox Steels Ltd, Indiasteel Complex, Railway Gate Nr. 4, Antop Hill, Wadala, Mumbai 400 037, Indie	10,1	A002
Mukand Ltd, L.B.S. Marg, Kurla, Mumbai 400 070, Indie	13,2	A003
Raajratna Metal Industries Ltd, 909, Sakar - III, Nr Income Tax, Ahmedabad380 014, Gujarat, Indie	42,9	A005
Venus Wire Industries Ltd, Block Nr. 19, Raghuvanshi Mill Compound, Senapati Bapat Marg, Lower Parel, Mumbai 400 013, Indie	35,4	A006
Macro Bars and Wires Pvt Ltd, 702 Bombay Mariet Building, Tardeo Road, Mumbai 400 032, Indie	25,4	A008
Kei Industries Ltd, D-90, Okhla Industrial Area Phase-1, New Delhi, Indie	0	A020
Visos kitos Indijos įmonės	44,4	A999

3. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios nuostatos dėl muitų mokesčių.

4. Atskiri muito tarifai (priešingai kitoms įmonėms taikomiems visos šalies muitams), nurodyti šiame reglamente, taikomi tik produktų, kuriuos pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys ir kurių kilmės šalis yra nagrinėjama šalis, importui. Produktai, kuriuos pagamino bet kuri kita bendrovė, konkrečiu pavadinimu nenurodyta šio reglamento vykdomojoje dalyje, negali pasinaudoti šiais tarifais.

Bet kuris reikalavimas taikyti šiuos atskirus muito tarifus (pvz., pasikeitus subjekto pavadinimui) turėtų būti nedelsiant adresuojamas Komisijai [1] su visa reikiama informacija, visų pirma apie pasikeitimus bendrovės veikloje dėl keičiamo pavadinimo, susijusius su gamyba, vidaus ir eksporto pardavimais. Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, atitinkamai iš dalies pakeis reglamentą, atnaujindama sąrašą bendrovių, kurioms taikomi atskiri muito tarifai.

2 straipsnis

1. Sumos, užtikrintos laikinaisiais kompensaciniais muitais Indijos kilmės importui, įvestais Reglamentu (EB) Nr. 619/1999, surenkamos taikant galutinai įvestą muitų tarifą. Gautos sumos, kurios viršija galutinį kompensacinių muitų tarifą, grąžinamos.

2. 1 straipsnio 4 dalies nuostatos taikomos ir galutiniam sumų, užtikrintų laikinaisiais kompensaciniais muitais, surinkimui.

3 straipsnis

Nagrinėjimas dėl Korėjos kilmės nerūdijančio plieno vielos, kurios skersmuo mažesnis nei 1 mm, importo nutraukiamas. Sumos, laikinai užtikrintos laikinaisiais kompensaciniais muitais Korėjos kilmės importui pagal Reglamentą (EB) Nr. 619/1999, grąžinamos.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1999 m. liepos 12 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

S. NIINISTÖ

---

[1] Europos Komisija
Generalinis Direktoratas 1 – Užsienio reikalai
C Direktoratas
DEM 24–8/38
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B - 1049 Brussels.